

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України і Урядом Монголії про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 01.07.2002 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 06.03.2003 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 06.03.2003 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 03.11.2006 р.

Кабінет Міністрів України і Уряд Монголії,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і на капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів, загальної суми капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств;

(ii) прибутковий податок з громадян (надалі "український податок");

б) в Монголії:

(i) прибутковий податок;

(ii) податок на корпоративний дохід (надалі "монгольський податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків, про

які йдеться у пункті 3. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування у межах прийняттого періоду після таких змін.

СТАТТЯ 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

a) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Монголію або Україну залежно від контексту;

b) термін "Україна" означає територію України, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;

c) термін "Монголія" при використанні в географічному значенні означає територію Монголії і будь-яку територію, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Монголія здійснює суверенні права на використання природних ресурсів;

d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

g) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном, автомобільним або залізничним транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, повітряне судно, автомобільний або залізничний транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає:

i) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника;

ii) стосовно Монголії - Міністра фінансів або її повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, має те значення, якщо з контексту не випливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Договірної Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки щодо доходів, одержаних з джерел у цій Державі, або капіталу, що знаходиться в ній.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) склад або будь-які приміщення, що використовуються як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик або монтажний або складальний об'єкт утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо вони існують більше 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у першій згаданій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, якщо така особа:

a) має і звичайно використовує у цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежена пунктом 4, який у разі, коли ця діяльність виконується через фіксоване місце діяльності, не може перетворити це фіксоване місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту: або

b) не має таких повноважень, але звичайно утримує у першій згаданій Державі запас товарів чи виробів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів чи виробів від імені підприємства.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише на тій підставі, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Проте якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства або асоційованих з ним підприємств, він не буде вважатися агентом з незалежним статусом у межах значення цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські, повітряні судна, автомобільні та залізничні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватися в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується:

а) цього постійного представництва;

б) продажу в цій другій Державі товарів або виробів таких же або подібних до товарів або виробів, які продаються через це постійне представництво; або

в) іншої комерційної діяльності, здійснюваної в цій другій Державі, такого ж або аналогічного характеру як та, що здійснюється через це постійне представництво.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи тільки ті управлінські та загальноадміністративні витрати, які понесені таким чином як в Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги

чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів і приріст вартості майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу, автомобільних і залізничних транспортних засобів, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для транспортування товарів чи виробів, де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми дивідендів.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають в:

а) в Україні і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади Монголії або Центральному Банку Монголії, підлягають звільненню від українського податку;

б) Монголії і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Кабінету Міністрів, політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади України або Національному банку України, підлягають звільненню від монгольського податку.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Договірна Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахованням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори, твори мистецтва або наукові праці (включаючи кінематографічні фільми та плівки

для радіомовлення чи телебачення), будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою.

У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

4. Доходи від відчуження акцій акціонерного капіталу компанії, майно якої складається прямо або посередньо головним чином із нерухомого майна, розташованого у Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Договірній Державі, за винятком наступних обставин, що дають підстави для оподаткування такого доходу в другій Договірній Державі:

а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності; в цьому випадку тільки та частина доходу, яка відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі; або

б) якщо він перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що складають або перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році; у такому разі тільки та частина доходу, яку він отримує від діяльності, здійснюваної у цій другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого 12-місячного періоду, який починається або закінчується у відповідному податковому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на боргу морського або повітряного судна, автомобільного або залізничного транспортного засобу, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, оподатковується тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо візит артиста або спортсмена до Договірної Держави фінансується за рахунок суспільних фондів другої Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, доход, отримуваний від діяльності, здійснюваної таким артистом або спортсменом у Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки у другій Державі, резидентом якої такий артист чи спортсмен є.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державною пенсійною програмою, яка є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї другої Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до винагород і пенсій стосовно послуг, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Викладачі та дослідники

1. Фізична особа, яка є або безпосередньо до відвідування Договірної Держави була резидентом другої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Договірній Державі виключно з метою викладання, читання лекцій або проведення досліджень в університеті, коледжі, школі або навчальному закладі, або науково-дослідному інституті, що акредитовані Урядом першої згаданої Договірної Держави, звільняється від оподаткування в першій згаданій Державі на період двох років з дати її першого прибуття в першу згадану Договірну Державу стосовно винагороди за таке викладання, лекції або дослідження.

2. Положення цієї статті поширюються на доход від наукових досліджень, якщо тільки такі дослідження здійснюються особою в громадських інтересах, а не власного зиску окремої особи чи окремих осіб.

СТАТТЯ 21

Студенти і практиканти

1. Студент, стажист або практикант, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом другої Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, звільняється від оподаткування у цій першій згаданій Державі стосовно наступних платежів або доходів, одержуваних ним для цілей його утримання, освіти або навчання:

а) платежі, одержувані з джерел за межами цієї Договірної Держави;

б) гранти, стипендії або винагороди, призначені Урядами кожної з Договірних Держав або науковою, освітньою, культурною або іншою неприбутковою організацією; і

с) доход, одержуваний від надання особистих послуг у цій Договірній Державі.

2. Стосовно винагород за роботу за наймом або надання професійних послуг, про які не йдеться у пункті 1, студент або стажист, про якого йде мова у пункті 1, додатково має право на час такого навчання або отримання освіти на такі ж звільнення, пільги і знижки щодо податків, які надаються резидентам тієї Держави, яку він відвідує.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

СТАТТЯ 23

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, оподатковується тільки у цій другій Державі.

3. Капітал, представлений морськими, повітряними суднами, автомобільними або залізничними транспортними засобами, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або рухомим майном, пов'язаним із експлуатацією таких суден і транспортних засобів, оподатковується тільки у цій Державі.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доходи або володіє капіталом, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє згідно зі своїм законодавством вирахувати з податку на доходи цього резидента суму, що дорівнює податку на дохід, сплаченому в цій другій Договірній Державі та вирахувати з податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку на капітал, сплаченому в цій другій Договірній Державі. Такі вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку на дохід або капітал, яка була підрахована до надання вирахувань, що стосується доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі залежно від обставин.

2. Якщо відповідно до статей 10, 11 і 12 дохід, що одержується резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений дохід.

Таке звільнення стосовно статей 10, 11 і 12 буде чинним протягом 5 років, але обидві Договірні Держави можуть подовжити таке часове обмеження шляхом переговорів.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резиденту першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, будуть застосовуватись до податків будь-якого роду і виду.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування всупереч положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута

домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультиватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди доцільно буде організувати усний обмін думками, то представники компетентних органів Договірних Держав можуть зустрітися для проведення такої зустрічі.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді, зокрема, щоб попереджувати шахрайства і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Угоди. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган кожної з Договірних Держав зобов'язання:

а) вживати адміністративні заходи, які суперечать законам та адміністративній практиці кожної з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б громадському порядку.

СТАТТЯ 28

Члени дипломатичних місій і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не буде впливати на податкові привілеї, надані членам дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

1. Ця Угода набуває чинності в перший день після останньої з дат, у які відповідні Уряди повідомили один одного у письмовій формі про те, що необхідні внутрішні державні процедури в обох Державах були виконані, і її положення будуть мати дію:

- а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності; та
- б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності.

2. З того часу, коли положення Угоди починають діяти, Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів та майна фізичних осіб, підписана у Мішкольці 27 травня 1977 року, та Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів і майна юридичних осіб, підписана в Улан-Баатаарі 19 травня 1978 року, у відносинах між Україною і Монголією припиняють свою дію.

СТАТТЯ 30

Втрата чинності

Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня набуття Угодою чинності. У такому випадку Угода припиняє свою дію:

- а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення; та
- б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках, в м. Києві "1" липня 2002 року українською, монгольською та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей в тлумаченні перевага надається англійському тексту.

* Ратифіковано Законом України від 6 березня 2003 року № 621-IV (Офіційний вісник України, 2003 р., № 13, ст. 561)

За Кабінет Міністрів України

За Уряд Монголії